

זכרי הכפר

תן לנו כח שוב לשאח ברעדה על כפינו
את מגש הכסף - תפארת בנינו.

תן לנו כח - לשמח
ולבכות עד בלוח.

תן לנו כח להכיל בתוך הלב האחד
את שכרון השמחה הגדולה ואלפי היגונות.

תן לנו כח להביט בעיני אלמנות בשכולן,
לעמד בדממה מול אין סוף צערן.

תן לנו כח - לשכח
הנקם והדם.

תן לנו כח לשוב מן הסנק אל יום חג ויום חל,
לזרע חטה של מחר בשדה קרב של אתמול.

ש. תרצה

מס' 555
ט"ו באדר ב' תשל"ח
24 במרץ 1978
כפר הנשיא

בִּנְנוּ

אֶרְנוֹן שְׁוֹרֶצְמָן

אִיִּנְנוּ

15-3-55 — נוֹלָד
19-3-78 — נִפְלָל

ביום שני, ב-13 לחודש מרץ, חפרנו את קברו של בנו
ארנון שנפל בקרבות לבנון. הוא הובא למנוחות בטקס
צבאי.

הספידו אותו יעל נחך וג'וני שאת דבריהם אנו מביאים
להלן.

ביחנו שרוי באבל.

אנחנו אתכם, יוספה ואיבי, ליאורה וכרמית, סבתא וכל
המשפחה, ברוריה, כתח סנונית.

בית כפר הנשיא

כשאומרים ארנון, מיד חושבים על השקט שאפפו תמיד, בת השחוק
בעיניים, הצניעות והענוה. כזה היית: שלו, אך מתחת לשקט והצניעות
היה רצון של ברזל לעשות ולהצליח.

כבר מהתחלה מהיום שבו הגעת אלינו, היית קצת אחר, רציני ובוגר
יותר. עם זאת שתמיד הסתכלנו עליך מלמטה למעלה התקבלת לחברתנו
בצורה חלקה, והיית לאחד מאתנו חור זמן קצר. בלימודים, זה בא לך
ככה בשקט, בלי להתאמץ. בשנת השרות, במוסיקה: כשניגנת גיטרה,
למרות העובדה שהחוש לא היה והיינו צריכים לזמזם עמך בשביל שלא
תזייף.

בפרט התבטא הרצון להצלחה בצבא, מיד עם התנדבותך לצנחנים.
כשנעשית מאגיסט הפלוגה, אחה מעולם לא הוצאת הגה. טורטרת, סבלת,
אך למרות זאת המסכת בשקט. היית בא הביתה כשאתה בקושי הולך, עם
רגליים נפוחות וידיים מחורות, אך הגאווה קרנה בשקט - "אני מאגיסט".
אז לקורס מ"כים בו סיימת מצטיין, הלאה לקצונה וגם שם מצטיין.
בהדרכה אחר-כך הצלחת בצורה מפתיעה למרות העובדה שכל חניכך עמדו
כבר בפני השחרור.

מי ישכח את השיחות של שבת על הדשא שלפני חדרך, לצליליו של
ויולדי, ואת הכעס שבער בתוכך על שלא עושים מספיק בגבול, על שלא
פועלים נגד....

סוף כל סוף ניתנה לך ההזדמנות לפעול - והלכת. הלכת אבל אחה כאן
עמנו. כל אחד מאתנו עם פצעו וכאבו. ואחה תהייה עמנו היום, מחר,
ובמשך כל השנים הבאות, כי "אנחנו" בלעדיך, זה לא "אנחנו".
לכם ההורים, סבתא, ליאור, כרמית ולך ברוריה שכבר הפכת לחלק
מאתנו, אנו עמכם, כאבכם כאבנו ואנו מרכינים את ראשינו. רק הדמעות
תבטאנה את המתחולל בקרבנו.

ארנון שורצמן ז"ל

- במילים מעטות ארצה לבטא את תחושתי - תחושת הייתנו משפחה אחת שידעת שמחה משותפת וכואבת את כאביה ביחד.

- ואם הידיעה הזאת שאנו ערבים זה לזה וקשורים זה לזה כרשת חוטים הדוקה במרקם החיים - אם ידיעה זו תקל עליכם יוספה ואיבי, ליאור וכרמית, סבתא וברוריה, אזי נתנו משמעות מעבר למובן הפרוזאי של המלה לבטוי - בית כפר הנשיא.

- אנחנו בית אחד ומשפחה אחת וכשם שהצלחות אישיות או השגים של זה או של אחר מהווים מקור לגאווה של כולנו, כמו כן רואים אנו את עצמנו מוכים כאחד ברגע של אסון ועצב. בעת הזאת אין מי שמוציא את עצמו מן הכלל. ולמרות שאין אנו זקוקים לרגעים כאלו כדי להמחיש את אחוותנו אף על פי כן תקוותי שהאחוה תשמש לכם משען, שתחושת היחד תהיה לכם לנחמה.

- על ארנון עוד יסופר הרבה - כל אחד מנקודת הראות שלו - ארנון התלמיד, ארנון הידיד, ארנון החייל וארנון המפקד. אך אם אני מדבר בשם חברי בקיבוץ יורשה לי להפריד מארנון הבן כי כזה הוא היה לכולנו.

לארנון -

עם חיוך מלא בפנים צוחקות, בקול בס ושקט
 עם לב חם ואוהב - כל-כך אנוש.
 עם כל רגע של משבר - זה היית אתה אומר "יהיה טוב".
 כשנשבר וכעסנו על כל העולם - ישבת בדד ואמרת לכולם:
 "יהיה בסדר עוד חראו".

בבית הספר הזכרת לנו שאם צריך אז עושים
 בטיולים מפרכים בחולות צהובים.
 ראינו אותך במורד התלול עם חיוך של בטחון ועוצמה
 "לא ניתן שישיברו אותנו".

כשאמרו שהולכים לשנת שירות - לא היה בך אף צל של היסוס "נעשה".
 בעבודה היה ברור לך שלא מחלוננים גם אם עובדים יותר ויותר.

חיוך עיניים צוחקות חומות - חיבוק מעודד

ומלה טובה הם "אתה כולך".

לצבא התגייסת בכל ישותך

השארת אותנו יתומים מאיתך

עם זכרון של חיוך ואהבה טהורה

המומים אנחנו בלכתך - שותקים מול עולם

של כאב ודמעה.

כל-כך אתכם מופחה יקרה וברוריה שלנו

לא נשאירך לבד לעולם.

לפני 30 שנה נאצלנו:

סוף מרץ 1948

הקמת המכבסה מתנהלת בעצלתיים, כי יותר קל לקנות מכונות מאשר להפעילן. גם התברר שצריך דוד קישור שטרם יש לנו.

בחזית הנחלת הלשון קצרה העברית הצלחה גדולה בהתקבל החלטה באסיפה, 28 נגד 13, שלחדר חרבות לא יקנו את ה"פלסטיין פוסט".

בחום הבריורים למשלוח פלוגת עבודה נוספת, כפל הפור (הרי קרובים אנו לפורים) ובגורל יצא קיבוץ מעברות. יצאו לשם 8 חברים, וזה (כפי שכחוב-בספר הפרוטוקולים) "למרות שזה קיבוץ של השומר הצעיר", כי כידוע אם אין קמח, אין תורה!! עם זאת קבוצה זו, יהיו לנו 3 מושבות במרחקים עם 22 חברים (6 בנאות מרדכי, 8 בהצופים א' ועוד 8 במעברות). החברים הללו, יחד עם אלו שיש להם מקומות עבודה קבועים בחדרה (נוטרות, בריכות ופרדסים), מאפשרים לנו לאזן את תקציב הקיום, ללא משברים מיוחדים. כבשנו מקום עבודה נוסף: במרפאת קופת חולים, ששם מנסה בטי קזלמן (דארי) להדריך את הרופאים איך לספל בחולים. נסיון פחות מוצלח היה לנו בכיבוש עבודה בפרדסים, במקום הערבים שממשיכים לעבוד שם למרות המאורעות, ואפילו ערכנו שבת-שבת בביתו של שוחפז של רפלנסקי, במשך כמה ימים ולילות.

שיפוץ וניקוי הבתים מהתפנו עקב "חברת חיזעה" שלנו, הולך ונגמר וחברים שנכנסים לגור במבני בטון ריקים, מנסים "למצוא" רהיטים, כדי להוציא סוף סוף את החפצים שלהם מה"ריקזקים" והמזוודות. מתגלים כשרונות סמויים, ו"ידי זמב" מבין חברינו בונים ארונות מתיבות חנוכה או תפוזים. הגדיל לעשות זמי, שבנה "קומודה" עם מגירות (!! מעצים אלו ואפילו "מצא" צבע לקישוט. כמובן שבשטח זה אין נסים, והשבוע הופיע בנימין, מנהל הפרדס לידינו, והתעניין על אודות התיבות הרבות שנעלמו מבית האריזה שלו. הודעה בעניין זה תופיע לאחר מכן על לוח המודעות, שבה נרמז שאם כבר, אז שילכו קצת יותר רחוק "למצוא"

(המשך בעמ' הבא....)

6.

(המשך "לפני 30 שנה - אזלנו")

המצב הבטחוני בארץ מביא לתסיסה בין החברים שחלקם לא משלימים שאנו נשב כך ב"אי בודד" בתוך ים המלחמה הגועש מסביבנו, ושרוצים להחנדב או להישלח לכוחות הבטחון. לאחר כמה שבועות של התלבטויות יהיו כאלה שיעזבו עקב זאת כדי ללכת לצבא.

כמו בכל מקום מסודר, אירגן פיקוד ההגנה בחדרה תרגיל משולב, בינינו ובין גזית, להגנת המקום, בהיותנו מוצב קדמי של המושבה. בחצי הלילה צלצל פעמון האזעקה, האנשים תפסו עמדות במהירות, קפצו מהחדרים דרך החלונות ישר לתעלות הקשר, אפילו אחד על השני; מוסי ואיזי פ. האלונקאים התרוצצו עם "פצועים", בקיצור היה שמח, והכל דפק טיפ-טופ. היחידים שלא נעו ולא זעו, היו אנשי גזית שפשוט לא השתתפו. כנראה היה זה מתחת לכבודם "לשחק" במלחמה.

כמות הנשק שצברנו וקבלנו (כולל נשק הנוטרים שלנו) הוא 8 רובים (משישה סוגים שונים), 2 אקדחים, 1 תת-מקלע טטן וכמות של רימוני שפשוף פולניים; ז.א. כלי נשק אחד על כל 5 לוחמים במקום. מה שנוכל לעשות עם אלה בעת אזעקת אמת, רק השר יודע!!

יצחק עדר

הנה מה טוב ומה נעים

* לרגל האבל החלטנו על צמצום חגיגות הפורים. הערב לא נקיים את המסיבה המסורתית.

במקום זאת נפגש במועדון, פשוט כדי להיות ביחד.

בקשנו מהאולפן ומהמחנדים לאפשר לנו להיות הערב עם עצמנו, ואנו מקווים שחברים אמנם יבואו למועדון.

* את מצוות משלוח המנות (אלה שעדיין לא קיימו אותה) צפוי להשלים עתה. שלחו את מתנתכם באמצעות הדואר או במישרין.

מזל טוב

ימי הולדת

26.3 ראובן מנדז'יגורסקי
 27.3 ליאור שורצמן
 רחל אבידור
 28.3 בתיה ויטהם
 דותן מעין
 ענח ניצן
 בטי עדר
 עופר פרנק
 29.3 ג'אק בן-נחן
 צפורה סמברג
 ניל שרקי
 30.3 צילה בן-רשף
 פנינה גולן
 31.3 דליה חצור
 1.4 מיכאל כהן

נישואין

27.3 שושנה ולני יודאיקין
 רותי וגדי עמית
 28.3 אסתר וג'ים ויטהם
 29.3 בח-שבע ולורנס (מרקי) מרקוסון
 30.3 ננסי ויונתן סטיל

מזל טוב לכל משפחת מסר
 עם הכנס בנם
 אילון
 לברית אברהם אבינו.

מ כ ו נ י ת ח ב ר ה

אנו שמחים להודיע שבשעה טובה ומוצלחת הגיעה המכוננית החדשה לחברה - רנו 12 סטיישין. היות והיא מודל חדש אצלנו, תהיה הדגמה והסבר על השעונים, מתקנים וכו' ע"י ישראל הדר בשבת בבוקר 25.3.78 בשעה 11.00 במגרש החנייה. "כל מה שרצינו לדעת על נהיגת רנו 12 ופחדת לשאול" הכרחי לכל אחד שמחכוון לנהוג מכוננית זו וחשוב לקבל הסבר קודם.

ועדת תחבורה

נוכחו: יענקל מ', זמי ב"צ, צביה כ', אלק ק',
ג'וני פ', אוסי א', גדי ע'.

(1) תערוכות אמנים (בהשתתפות ברוך כ', דב ק')

דב קולט קבל הזמנה להציג תערוכת צלומים בגלריית הקבוץ. המזכירות שמעה מג'וני אלו הסדרים פורמליים וכספיים דרושים כדי לקיים תערוכה בגלריית הקבוץ. סוכם שהסכום שיוקדש השנה למטרת קיום תערוכות יועמד לרשות דב.

(2) נסיעות חרום

ג'וני הסביר שקיים צורך להגדיר מחדש את המושג "נסיעות חרום", וזאת משתי סיבות:

(א) עקב שיטת הנקודות לנסיעות לחו"ל, אין הקבוץ מושיט עזרה לחבר אלא במקרים נדירים מאד שהם מוגדרים כמקרי חרום.

(ב) עם עליית הגיל הממוצע של החברים, אין להניח שמצבי החרום יוגבלו אך ורק למחלות הורים או פטירתם.

סוכם להמשיך את הדיון בישיבת המזכירות הבאה כמטרה לנסח הצעה לאספה.

(3) שנת חופש

ועדת החברים המליצה על שנת חופש ליהודית ונתן ברק. המשפחה תצא בחודש מאי.

(4) קשר עם הקהילה היהודית בסנט. לואיס (בהשתתפות אריה נ')

אויסי הציג הצעה ליצור קשר עם קהילה יהודית בסנט לואיס, ארה"ב. קהילה זו מונה כ-85,000 יהודים עם מרכז קהילתי מפותח מאד. הוא הסביר שמטרת ההתקשרות להביא תועלת יהודית בתחומי החברה, התרבות, החינוך והכלכלה. בדיון שהתפתח הייתה התייחסות חיובית לנושא. אלק טען שהנושא דורש הסברה רחבה בתוך החברה; צביה אמרה שהצלחתו תלויה במציאת המשוגע לעניין וזמי התנה את הכל בנכונותו להגיש לדבר מאמצים ורציניות.

הוחלט:

1. לפרסם מדע בבית.

2. שאריה נ', בנסיעתו לארה"ב, יבקר בסנט לואיס כדי ליצור מגע ולהתרשם מן הקהילה.

(5) שכון להורים מבקרים

עקב רבוי הבקורים של הורים בכפר הנשיא (כן ירבו!), נוצרה מצוקת דירה. המזכירות החליטה:

(א) במידת הצורך תוגבל תקופת הארוח בבית בלונד לחודש ימים.

(ב) במידת הצורך, רשאית ועדת השכון לשכן שני הורים בחדר אחד.

(ג) עדיפות ראשונה לשכון תנתן למשפחות שאינן יכולות לשכן את הוריהן בבית.

(6) יובל תנועת הבונים באנגליה

אלק הודיע למזכירות שאחוד הבונים יפנה לכפר הנשיא לשחרר חבר שיארגן את המפגש ההמוני שייתקיים בקיץ.